

Na statku žili kůň a holčička. Kůň rád trávil čas posloucháním rozhovorů lidí. Aktuálním tématem byla strava. Rozhodl se změnit životosprávu. Zamyslel se a náhle mu to trklo, nebudu žrát lepek! Jenže co má žrát? Ovoce mu nechutná, zelenina jakbysmet. A tráva? Ta je pro slabochy! Maso! Budu masožravý kůň! Začal hmyzem. Nechutnal mu, zůstal mu mezi zuby. Viděl žábu - slizká, kluzká, vypadla mu z huby. Myši zase rychlé byly a psi moc chlupatí. Co má tedy žrát? Kůň nevěděl si vůbec rady a měl hlad veliký! Pak ucítil nebeskou vůni, sliny se mu sbíhaly. Co to tu tak krásně voní?

Když to zjistil, málem spadl na záda. Ach ne, holčička! Olízl ji, cítil tu touhu, jen trošku by si kousl! Jak by asi chutnala? Zlé myšlenky se mu hlavou honily. Však náhle žaludek se mu sevřel. Nemohl ji sežrat, miloval ji nadevše. Možná hlady, možná žalem, kůň posel. Kůň nikde, holčička sama, u taboráku podivné maso ochutnala. Tak zvláště jí to chutnalo, však v bříše jí to zahřálo. Láaska prochází žaludkem. Když nesníš ty mě, sním já tebe!

Sára Halušková

O 420PEOPLE

V roce 2008 spojila Nataša Novotnou a Václava Kuneše touha vybudovat v Praze svůj vlastní soubor současného tance. Tak vznikla značka 420PEOPLE, dnes zaštiťující celoroční aktivitu nemalé skupiny lidí. Deset let po založení souboru je třeba vyzdvihnout dva klíčové elementy – kontinuitu v tvůrčím úsilí a dlouhodobý růst – díky nimž si soubor dlouhodobě udržuje místo na špici. Nedílnou součástí fungování souboru je spolupráce se světovými jmény choreografické scény, mezi něž jednoznačně patří Jiří Kylián, Crystal Pite, Ohad Naharin, Saburo Teshigawara, Shusaku Takeuchi, Ann Van den Broek, Michael Schumacher, Jo Strömngren nebo nejnověji Sidi Larbi Cherkaoui. V České republice spolupracujeme s kolegy/němi napříč žánry, od herectví (David Prachař), po divadelní režii (Jan Nebeský), hudbu (Orchestr Berg, Filip Jelínek, Please the Trees, Jan Šíkl) nebo módní design (Eva Brzáková, CHATTY, Josefina Bakošová, Olo Křížová). Naše projekty vznikají díky koprodukčnímu vkladu předních českých divadelních domů a festivalů, jakými jsou Experimentální prostor NoD, Divadlo Archa, Národní divadlo (původně Nová scéna ND), Jatka78, festival TANEC PRAHA a divadlo Ponec, stejně jako s prestižními zahraničními institucemi – cult!ur Partner, Divadlo Korzo v Hágu, Hessisches Staatstheater ve Wiesbadenu, belgicko-nizozemský WArD/waRD, Jo Strömngren Kompani nebo Eastman.

420PEOPLE jsou organickou součástí české scény nejen ve smyslu tvůrčím, aktivita členů souboru přesahuje do profesních organizací jako jsou Vize tance nebo Nadační fond pro taneční kariéru, jejichž společným jmenovatelem je úsilí o profesionalizaci podmínek pro taneční tvorbu v českém prostředí. V podobě workshopů pravidelně přispíváme ke vzdělávání nastupující generace profesionálních tanečnicků, v rámci pravidelných tanečních lekcí Studia Nové scény a formou otevřených diskuzí po představení pak k taneční osvětě mezi širokou veřejností. Bohatě spektrum aktivit 420PEOPLE ukazuje, že současný tanec není jednotným tvůrčím směrem, ani elitním uměním pro hrstku vyvolených, naopak jde o žánr, který má mnoho tváří.

Aktivita souboru jsou v roce 2017 podporovány grantem Hlavního města Prahy ve výši 1 100 000 Kč, dále pak granty Ministerstva kultury ČR a Nadace BNP Paribas.

Experimentální prostor NoD | O nás

Divadlo NoD je tradiční scénou alternativního divadla v Praze. Od sezóny 2016/2017 se programově zabývá současnou autorskou činohrou a její hlavní dramaturgickou linií tvoří produkce vlastních inscenací. Tuto linii doplňují pravidelná hostování tvůrců autorského divadla nastupující generace i uznávaných tvůrců české experimentální scény. Umělecké vedení nového Divadla NoD tvoří dramaturgyně Natálie Preslová a režisér Janek Lesák.

Více informací a kompletní program na www.nod.roxy.cz

Zveme na další program v NoD

Kasha Jandáčková, kolektiv & NoD:
Ve dne v noci

Šance, že zemřeme při teroristickém útoku je stejná jako ta, že vyhraje hlavní výhru v loterii. Autorská inscenace režisérky Kasy Jandáčkové VE DNE V NOCI vypráví na základě dokumentárních materiálů, novinových článků, autentických výpovědí a videozáznamů příběhy skutečných obětí teroristických útoků. Životní osudy obyčejných hrdinů, kteří by se jimi raději nestali. V hlavních rolích: A. Linhartová, K. Vágnerová, J. Meduna, J. Roskot a Killiekrankie. Režie: K. Jandáčková. Dramaturgie: N. Preslová.

David Greig: Evropa

Dva uprchlíci se ocitnou na nástupišti malého železničního nádraží v malém městě kdesi uprostřed blíže nepojmenované postkomunistické země v srdci Evropy. Jenomže tohle nádraží bylo právě uzavřeno, vlaky už tu nezastavují - ani pro ty, kteří by chtěli odsud pryč, ani pro ty, kteří sem míří. Dva špinaví, cize vypadající lidé městečko zneklidňují, jejich přítomnost se brzy stane katalyzátorem mezilidských vztahů jeho „slušných občanů“. Režie: V. Čermáková. Dramaturgie: N. Preslová. Překlad: M. Zahálka. Hrají: E. Maximová, M. Štípková, J. Horák, H. Chmelař, V. Marhold, R. Němec, J. Pěkný a Z. Velen.

KRÁLOVNA VÍL FAIRY QUEEN

KRÁLOVNA VÍL / FAIRY QUEEN

Královna víl (Fairy Queen) vychází z autentických osobních materiálů a reálných zkušeností účinkujících. Jak funguje láska, které stojí v cestě tisíce kilometrů? Jak pevné pouto mezi námi musí být, abychom toho druhého neztratili, i když jsme už tak dlouho necítili jeho vůni, nedrželi ho za ruku, ani se nemohli schovat do jeho náruče? Právě na tyto otázky Královna víl odpovídá. *„Inscenaci bychom chtěli s láskou věnovat našim dětem, rodičům a partnerům, kterým začneme říkat, že je máme rádi, až ve chvíli, když už jsou od nás příliš daleko,“* vzkazují 420PEOPLE.

Projekt je výsledkem spolupráce souboru 420PEOPLE, Experimentálního prostoru NoD a hudebního uskupení Zabelov. Choreografie je dílem uměleckého šéfa souboru Václava Kuneše a tanečníků 420PEOPLE.

Hudba: Zabelov Group
Choreografie: Václav Kuneš a tanečníci
Účinkují: Zuzana Herényiová, Sabine Groenendijk / Šárka Bočková, Vojtěch Rak, Adam Sojka, Alexandr Volný & Zabelov Group – Jan Šíkl a Roman Zabelov
Spolupracovaly: Sára Halušková, Tamara Kšírová
Kostýmy: Olo Křížová
Dramaturgická asistence: Natálie Preslová
Light design: Jan Mlčoch

Představení vzniklo v koprodukční spolupráci 420PEOPLE a Experimentálního prostoru NoD, ve spolupráci s Národním divadlem a za finanční podpory Magistrátu hl. města Prahy, Ministerstva kultury ČR a Nadace BNP Paribas.

Premiéra 9. a 11. 3. 2017 v Divadle NoD.

INSPIRACE

Chtěl jsem zpracovat téma, které je velmi osobní, a potřeboval jsem, aby se s ním během zkoušek a příprav všichni dokázali ztotožnit. Jeden z prvních „domácích úkolů“ byl jednoduchý, v podstatě jakýkoliv text, myšlenka, nápad na téma, jak vnímáme bezmeznou lásku. Všichni máme jiné zkušenosti, každý jsme jiný. Ale většina máme buď rodiče nebo děti. A bezmeznou lásku, se vším, co k tomu patří, známe téměř všichni. Jsou věci, které nikdy neřekneme, nikdy nedáme najevo, které, čím déle je nedokážeme předat, čím déle je nedokážeme sdělit, tím více nás trápí, tím více nás mohou ničit. Denodenně komunikujeme virtuálně přes sociální sítě, e-maily, smsky. Respektive, sami si spoluvytváříme dojem, že komunikovat umíme. Jakou váhu má ve virtuálním světě plném emoji jednoduché „chybíš mi, stýská se mi“? Kde jsou hranice věrohodnosti a upřímnosti mnohokrát napsaných slov „chybíš mi, stýská se mi, mám tě rád, I miss you, I love you“...? Nakonec nezbyvá, než věřit v to nejprostší, v to, co se nedá popsat, s čím se nedá polemizovat - láska mezi dítětem a rodičem.

Václav Kuneš

Sms

Co vidíš?

Já vidím azurovou oblohu, albatrosy, jak lítají

proklatě nízko nad hladinou a slunce svítí...

Fouká vítr?

Ne...

To vidíš?

Ne, to cítím..

Ale to je přece Mlčochovo pětikilo, a ti rackové,

to bude asi prach...

A co vidíš támhle ?

Pláž s buchtama v bikinách

A jaký jsou ty buchty?

S povídlama

Ty mám rád, pěkně kynutý

A co vidíš támhle ?

To nevím. Co to je?

Já taky nevím, ale je to nádherný

To bude asi ta bezmezná láska

Saša Volný

„Rozhovor“ se synem
Ahoj... Ako sa máš?... Dobre sa máš?... Nechceš niečo ham-ham?... Dám ti banán... Mohol by sis dát banán... Skus... Nerozčiluj sa... Dáš si jogurt?... Prečo nie?... Piškotku?... Prosíš si piškotku? ... Ukaž, ako si prosíš piškotku... tak je zlatý... Čo sa povie?... Ďakujem sa povie... Nechces KA?... Povedz, keď budeš chcieť KA... Daj si vodičku... Nie, už ti nedám piškotku... daj si banán... Nerozčiluj sa... Chceš KA? Nedám ti uz piškotku... daj si jablko... Prečo nie?... Ani si ho nechutnal... Skus,je to mňam mňam... Tak sa nerozčiluj... Piškotku ti už nedám... Nechceš KA? Povedz, keď budeš potrebovať... Piškotku už nie... Tak si poplač... Chceš pustit Fíka?...Tak si ho pusti...Ty si ho pusti, už to vieš sám... Fakt nechceš to jablko?... Nekrič miláčik...

Nechceš KA?Povedz, keď budeš chcieť... Daj to tichšie, zlati... Nie, telefon nene... to nie je hračka... Nerozčiluj sa, a ani mna miláčik... Nedávajú to tak nahlas... Nechceš KA?

Nekop do toho vlačíka... Kope sa do lopty...

Chceš hrať fotbal?... Nie s vlačíkom... s loptou...

S vlačíkom sa fotbal ňehrá... sa ti rozbije a ňebudeš mať...

Ňepotrebuješ KA?... povedz si, keď budeš chcieť...

Odlož ten vláčik, prosím ťa... Nie, telefon nie,

miláčik... Nerozčiluj sa... Máš tam Fíka... a daj to

tichšie, prosím ťa... Dáš mi pusinku?... Nie facku...

pusinku... Jeee, ta bola sladká... Aký budeš

veľký?... Taký veľký budeš?... pre mna budeš vždy

malý....A aký budeš silný? Taký silný?... Ako táta?

Nechceš KA?

Tak vypni toho Fíka,keď sa nechceš pozerat'...

a nekop do toho vlačíka... ti ho zoberiem a bude po srandě... Daj si vodičku... Je tam kočička?...

Ako robí kočička?... Miau miau robí kočička...

Ty robíš KA????!!!!... Prečo si si ňepovedal...? KA

sa robí do nočníka... Všetk už si vieš povedať... Tak

pod', ideme sa prezliecť... a nerozčiluj sa...

Zuzka Herényiová

Modrý kabriolet
v modrém kabrioletu letím vsťříc světłům v modrém kabrioletu letím vsťříc retům

ve zpětném zrcátku

vzďalující se silueta

měšta ubývá

jako ta jedna etapa života

jen síla má

a křídla tvá

mě vedou tam

kam jsem si přál

již jen tma mě obemkla

abych za pár chvil

na horizontu

spatřil vysněný ráj

v modrém kabrioletu

letím vsťříc světłům

v modrém kabrioletu

letím vsťříc retům

Honza Mlčoch

Most, který nikdo nevidí, ale jenom my se ho můžeme dotknout. I když visí ve vzduchu, má ty nejpevnější základy. Most, který mění svou délku, hloubku i tvar ale nikdy neztrácí význam. I když jeden z ostrovů spojený mostem nenávratně zmizí, most zůstává a neztrácí význam, naopak.
Adam Sojka

